

ALEGETORUL LIBER

Prețul abonamentului: Pe an 15 L. — Pe șase luni 7 L 50. b
Pentru străinătate se adaugă costul transportului.
Prețul anunțurilor, 20 bani linia.

APARE LUNIA, MERCURIA SI VINERIA

Abonamentele se fac în București, Strada Biserica Ienii.
In districte la dd. Corespondenți.
In străinătate la biourile postale. — Scrisori nefrancate se refuză.

4.000 ESEMPLARE

Administratia acestui diar roga pe toti dd. abonati, cari nu s'au achitat pene acum plata abonamentului, sa bine voesca a o achita neaparat cât mai curând posibil. Dd. abonati ale caror abonamente expira la 23 Iuliu, si cari vor bine voi a se reabona, sa grabesca tramitarea platel abonamentului, spre a nu li se intrerupe tramitarea foilor de la 23 Iuliu inainte.

Bucuresci, 22 Iuliu 1875.

Omenii de la putere și organele cari le susțin cauza bat din palme, fiind-că pretind că au găsit în fine un argument, pe care ne vom permite să îl numim *expedient*, prin care voesc să justifice legea desastrată, devenită celebră sub numirea de *Convențiunea comerciale cu Austro-Ungaria*. Ei s'au pus acum să strige naivilor și credulilor: «Tera trebuie să fie recunoscută de acestui guvern, căci, cel d'ântăiu, el a obținut favoarea de a închiia cu o putere străină tractate de valorea aceluia ce Corpurile legiuitoare au votat în ultima sesiune.» Spre sprijinul acestei afirmațiuni, ei produc extracte de prin diferite diare franceze și altele cari se pronunță în același sens ca și dênșii.

La prima aparință, spiritul pôte fi indus în eróre și omul lesne credător pôte presupune că așa este. Cu toate acestea, nu trebuie multă prespicacitate pentru a se descoperi monstruosa duplicitate ce se ascunde sub aceste cuvinte, ca sub tot ce guvernul voesc să ne facă să credem.

Este mai întâiu de observat grija persistentă ce au acei cari s'au propus să susțină această tesă de a eluda cestiunea și de a discuta afară dintr'ênsa. La provocațiunile ce li se fac de a lua convențiunea articol cu articol, de a o examina, de a demonstra binele ce rezultă dintr'ênsa pentru noi, seî cel puțin egalitatea avantajelor ce am fi în drept să așteptăm, ei răspund invariabil prin aceleași frase: «Trebuie să fim mândri că ni s'a admis dreptul de a tracta direct cu o putere vecină!» După dênșii recunoșcerea aceluî drept echivalază cu beneficiile cele mai imense și este de natură a ne face să închidem ochii asupra tutulor desavantajelor ce ar putea să rezulte pentru țeră din termenii convențiunei.

Acest mod de a raționa pôte părea straniu orî-cuî, însă, în gura lor, este foarte natural. Pêne acum ei nu au găsit un mai bun sistem pentru a s'î justifica opera. Părtinirea ce se face Austro-Ungariei, asupra ce se aduce României, sunt așa de învederate, în cât chiar reaua credință cea mai patentă

este nevoită să le recunoască. Etă pentru care cuvânt diarele devotate guvernului fug de cestiune seî se încercă să o, deslege punând lucrurile cu totul în cestiune.

Cum să se susțină în adevăr că o convențiune, care trebuie să ofere ambelor părți contractante aceleași beneficii, nu este inică când ea desavantagiază pe una în favorul exclusiv al celei-l-alte? Organele independente din țeră și chiar din străinătate s'au ocupat cu detaliurile tractatului și au arătat, unul câte unul, toate inconveniente ce nasc dintr'ênsul pentru noi. Ar fi fastidios să mai revenim asupra acelor demonstrațiuni. Ne vom mărgini să enumerăm numai câte-va din punctele dovedite fără replică de discuțiunile ce s'au urmat.

Este necontestabile, spre exemplu, după cum arătă chiar *Presa* franceză, că convențiunea, dispensând de formalitățile de vamă vasele austriace, cari vor putea intra ziua și noptea în porturile noastre, dă cu totul în mâna Austro-Ungariei țermul stâng al Dunărei și poliția de pe acest fluviu. Este asemenea afară de orî-ce dubiu că ea ruinează pentru viitor marina comercială a României și face ilusoriă reciprocitatea în privința înființării de întreprinderi române de marfă pe teritoriul austro-ungar. Numai puțin evident este că Austria va introduce în România fără taxe, toate produsele solului, industriei, usinelor și manufacturilor seî, și va primi, erășii fără nici un preț de eșire, produsele solului român, necesarii fabricelor seî, cari, transformate de dênșia, vor reintra gratis în România. Induoelă nu pôte esista că supușii austro-ungari vor avea dreptul absolut de a exercita orî-ce fel de comerț în țera noastră, fără ca românii să se bucure de aceleași drepturi în statele Austro-Ungare decât cu condițiunile, adesea-orî draconiane, cari se vor stabili prin legile și regulamentele imperiului. In fine, notorietatea publică ne spune că, după articulele I și IV din convențiune, israeliții vor putea cumpăra imobile în România, sub condițiunea, foarte facile de executat pentru dênșii, de a se naturaliza austro-ungari și de a veni, înarmați de asemenea calitate, să ne cêră a usa de nisce asemenea drepturi.

Etă în scurtce reese, pentru orî-ce om imparțial și preocupat de interesele țerei, din termenii convențiunei cu Austro-Ungaria. Aceste consecințe fatale și ineluctabile ale actului

d-lui Boerescu nu se pot nega nici chiar de foile oficiose. Atunci, pentru a rătoci spiritul și a mască adevărul, ele recurg la expediente. Depărtându-se de fondul cestiunei, ele se înhață de nu știu ce banale și imaginare avantaje. A fi dobândit dreptul de a tracta este pentru dênșele un ce care compensază toate pagubele ce vom încerca prin acel tractat.

Chiar astfel pusă fiind cestiunea, pêne unde recunoșcerea dreptului de a închiia convențiunii cu vecinii noștri pôte să fie o cucerire nouă pentru noi?

Ceea ce ne dovedesce că acest drept nu ne a fost nici o dată contestat într'un mod serios este însăși facilitatea cu care l'am obținut. De la prima dorință ce am manifestat de a ne pune în relațiuni economice cu vecinii noștri, cea mai mare parte din cabinetele europene au găsit lucrul foarte natural și nu au rădicat cea mai mică obiecțiune. Singură Englitera a făcut ore-care dificultăți, însă, îndată ce s'a convins că actul n'avea nici o importanță în sine și că el nu conducea la nici o consecință contrariă intereselor ei și ale protegițiilor seî, ea s'a resemnat a închide ochii și a nu mai dice nimic. Tardivele interpelări ce au avut loc în camera lordilor, după consumarea faptului, au dovedit și mai mult că situațiunea noastră politică nu fusese întru nimic modificată, și astfel moțiunea ce se făcuse asupra acestui obiect a fost retrasă, după câte-va explicațiuni fără mare importanță din partea lordului Derby.

Nu trebuie să ne îmbetăm de cuvinte, nici să luăm drept realități lucrurile cele mai chimerice. Platonismul a fost tot-dé-una o inconsecință, mai ales când el a fost aplicat la afacerile publice. In acest sens, susținem că chiar dobândirea unui drept contestat, însă care nu ne ar conduce la nici un rezultat simțibile, este o vană podobă, capabile cel mult de a induce în eróre pe câți-va naivi și de a esplota o situațiune în favorul cutărui seî cutărui interes nemărturisit.

Diarele oficiose, cari au pus înaintea acest argument, destinat, dupe ele, a produce cel mai mare efect, sunt fixate mai bine de cât orî-cine altul asupra adevăratei lui valori. Tocmai pentru acesta ele insistă din ce în ce mai mult pentru a l face să fie admis ca bun. Din nenorocire pentru ele, așa este prea albă, și ochii cei mai rău vedători o pot discerne cu facilitate.

Să mergem și mai departe. Să ad-

mitem pentru un moment că dreptul de a închiia convențiunii comerciale ne era cu totul denegat, că guvernul, prin trudele seî, a reușit a ne face să l obținem, și că consecințele lui politice vor fi pentru noi din cele mai importante. Intrebăm aceste considerațiuni sunt ore de ajuns pentru a fi motivat partea leonină ce s'a făcut Austro-Ungariei prin acea convențiune? Sunt orele de ajuns pentru a justifica ruina comerțului nostru, descoperirea orî-cărei tentative de industrie în țeră în curs de de cece ani, perpetuarea miseriei naționale într'un așa de mare spațiu de timp? Sunt orele de ajuns pentru a arunca un vël asupra monstruosului act de trădare ce rezultă din contract, adică împămîntenirea evreilor în România? Decă le am admite ca pe nisce scuse valabile ale acestor rele, pozițiunea noastră ar fi ca a unui om căruia s'ar pune o mantă de purpură pe umeri sub condițiunea de a suferi ulcerele cele mai roșdătoare pe de-desubt. Intr'o asemenea alternativă, zeghea grosolană a omului de la țeră este de o mii de ori preferabile când ea învelesce un corp robust și sănetos.

Ni se ofer apreciațiile, favorabile guvernului, a cător-va foi străine și mai ales a diarului francez *les Débats*. Nu ne vom perde timpul să combatem ceea ce s'a scris de acele organe asupra noastră, fiind-că ele au întâmpinat răspunsuri victoriose din partea chiar a presei occidentale. Vom atrage numai atențiunea asupra împregiurării că ele, necunoscând România, situațiunea ei, necesitățile ei, pericolele ei, decât într'un mod foarte superficial și după noțiuni foarte incomplete, nu au destulă autoritate pentru a se pronunția definitiv în cestiune. Cum să facă cine-va, în adevăr, pe francezul cel mai favorabil intereselor noastre să admită că improprietărea evreilor este o calamitate? Si cu toate acestea, nu este român cu puțin amor de țeră care să nu se sperie la aușul unui asemenea lucru!

Remâne, prin urmare, constat că convențiunea comerciale cu Austro-Ungaria este actul cel mai funest care a putut să cadă pe o țeră, că el ne despoiă în favorul vecinilor noștri, fără a ne da cel mai mic avantaj spre compensațiune, și că argumentele *ad hominem*, inventate de partisanii guvernului, că am fi făcut printr'ênsa un pas spre redobândirea independinței noastre, nu au meritul decât unor afirmațiuni gratuite. Istoria, care are biciuri pentru toți tiranii și trădătorii, va palmui și pe aceia cari, dupe ce s'au vândut țera, o mai insultă, si-lindu-se să o facă să credă că se află

Capitol atunci când ea se găsește, prin faptul lor, la Gemonii!

Microscopicii libeliști cari mănjesec cu noroiu paginile diarului prin batjocură numit *Vocea Țerei* voesc să ne atragă atențiunea, luând cu noi un ton foarte insolent, de și nu mai puțin demn de despreciiu de cât cele lalte nerozii ce debiteză pe fie-care di. Am acceptat polemica cu *Pressa* și cu alte foi de o ôre-care însemnătate. Demnitatea însă ne opresce de a băga în sémă pe pigmeii lipsii de ori-ce valôre. Aceștia merită alt fel de răspunsuri decât acelea ce speră că le vom da.

BANCA BRAILEI

Nici două ani nu trecură, și două milioane lei capital al Bancet de Brăila, societate anonimă cu acțiunii, fură nimicite ca prin farmec!

Un institut de credit, o bancă în o piață așa de prosperă ca aceea a Brăilei, cu un capital de două milioane în un centru în care scompturile sunt atât de urcate, să se găsească în nevoia a face lichidare în un interval mai scurt de două ani, este ceva isbitor.

Conducerea destinatelor unui institut de credit fiind confiata unui consiliu de administrațiune, membrii acestui consiliu au obligațiunea a și da sémă nu numai în fația acționarilor dér chiar în fația lumii de modul cum și-au îndeplinit mandatul, precum asemenea a espune circumstanțele cari au provocat desastrul și cum sforțele depuse nu au fost în stare a înlătura pagubele.

Cine sunt membri cari au compus consiliul de administrațiune al băncet Brăilei? DD. *Michail S. Rodocanachi*, *Achile L. Zerlendi*, *Constantin Nicolaidi*, *Leonidas C. Embiricos*, *G. Budescu*, și *Marcu Cohen*.

Nu credem inutile a mai adăoga că acest consiliu de administrațiune a primit lumina afacerilor juridice de la d. Ventura, deputat din majoritatea guvernamentale, de ajuns cunoscut spre a nu mai avea nevoie a fi recomandat.

Publicul nostru obicinuit a aștepta mai tot-dé-una regularea intereselor séle de la alții, dupe ce primi cu multă considerațiune acțiunile băncet Brăila, obicinuit a vedea în banca Brăilei o imitațiune norocita a băncet financiare, nu se înduoi un singur moment că operațiunile băncet Brăila, încă de la primul pas, ar putea fi desastrose, și ast-fel nu se îngriji a exercita tot controlul necesar asupra administrațiunei acestei bănci.

Se pare, și toate circumstanțele concurg a ne face să o credem, că banca Brăilei a fost un expedient creat de o fracțiune a membrilor fundatori, membrii cari au avut îngrijirea a se străcura în consiliul de administrațiune, numai spre a și descărca afacerile lor verôse asupra publicului.

Este grav lucru a vedea în țera noastră pe câți-va străini cari au fost ocrotiți și chiar bine veduți, dând lovituri de mörte creditului privat și paralisând

ôre-cum pentru mult timp spiritul de asociațiune de care avem atâta nevoie.

Societăți anonime abia putem numera șese, avânduși rădăcina în țera la noi. Din aceste șese, trei abia prosperă, și anume: Societatea financiară, Dacia și România. Cele alte trei: societatea de pécură, care muri imediat dupe nascere; Societatea de teracotă avu aceeași sörta, și banca Brăilei abia trăi un an și dece luni.

Dd. Zerlendi frați par a nu avea mâna fericită, căci și la societatea de teracotă și la banca Brăilei, ca membri în consiliul de administrație, aruncară lespeđa morméntale asupra statutelor.

Justiția nu fu chiămată a face lumină asupra conduitei administratorilor, nici la Societatea de teracotă, nici la Societatea băncet de Brăila, pe când Societatea de pécură fu declarată în stare de faliment de mult timp.

Circumstanțele ce încongiură afacerile Societăet de teracotă nu au un caracter atât de grav ca acelea ale Bancet de Brăila, și suntem încredințați că o bună parte din acționarii acestei societăți nu va lăsa pe D. Rodocanachi să se plimbe în pace în străinătate, nici pe d. Achile Zerlendi a și contempla cu emfasă opera din înălțimea de Primar numit al Urbei Brăila.

Adunările generale ale acestei societăți au fost facute cu mari neregularități, și toate decisiunile, luate negreșit numai după placul consiliului de administrațiune, care cunoscea mai dinainte rezultatul finale, nu pot fi de cât isbite de nulitate. Dările de sémă strălucesc mai cu sémă prin un laconism fôra exemplului în analele societăților anonime.

Și ceea ce este mai grav, consiliul de administrație, constituinduși o majoritate ilegală și afară din previsiunile statutelor, au refusat chiar numirea unei comisii care să cerceteze și să esplice cauzele cari au nimic în așa scurt timp mai mult de jumătate, și putem dice aprôpe întregul capital de două milioane.

Conduita încalificabile a d-lui Achile L. Zerlendi, ca president al consiliului de administrație, în ședința extraordinară de la 20 Iuliu, este o dovédă că circumstanțele cari au provocat căderea subită a băncet de Brăila nu constituie un ce curat și limpede de ori-ce răspundere seriôsă din partea d-séle și a întregului consiliu de administrație.

Directorele acestei societăți, d. Henry Fernandez, care trebuia să remăia în țera spre a da sémă, împreună cu consiliul de administrație, despre rezultatele obținute, a fost lăsat să plece din țera cam o-dată cu președintele societăet, d. Rodocanachi, lasându-se ca d. Zerlendi cu influența sa de deputat din majoritate și Primar de Brăila, ajutat de d. Ventura, asemenea om prea cunoscut în felul se, a arunca disprețul asupra acționarilor cari și-au vedut capitalurile înghițite ca prin minune, fôra a li se lăsa măcar consolațiunea ce le ar fi dat o a-

parentă controlare a unei comisii de anchetă ôre-care.

Déca justiția există în țera la noi, déca voim ca creditul nostru privat să nu rămăia isbit de către veneticii străini cari ne exploatează pe toate teremurile, se se dea exemplu o-dată cel puțin cu această ocaziune. Să se cheme la răspundere întregul consiliu de administrațiune împreună cu directorul, și suntem siguri că lumina se va face asupra împrejurărilor cum s'au înghițit un capital de două milioane ca prin o adevărată prestidigitațiune.

Francia a vedut creditul său rădicat la cea mai înaltă tréptă, pentru că justiția francesă a pedepsit aspru pe acei consiliarii de administrație și directorii ai societăților anonime cari, prin nediabacia său culpa lor, au dus în prăpastie un institut de credit. Un exemplu recent avem procesul creditului mobilier frances, în care acționarii au dobândit o adevărată satisfacere legale.

Nu ne îndoim că justiția țerei noastre, imitând exemplul justiției francesă, pe care o are tot-dé-una ca oglindă, va face dreptate acționarilor băncet Brăila.

Cu altă ocazie vom mai reveni asupra acestei afaceri, care interesază în cel mai mare grad creditul țerei noastre.

Aflăm cu părere de rău că I. P. S. S. Mitropolitul primat al României, Calinic, a încetat din viață la băile de la Franzensbad, unde se dusesse să se curarisască de gravelă, bôla de care se dice că a murit și Mitropolitul Nifon.

Virtuțile acestui demn prelat, atât de apretuite dincolo de Milcov, n'au putut fi răspândite și peste noua sa turmă, fiind-că mörtea nu i-a dat timpul să și le arate!

Totă lumea își aduce aminte de locul ce și aleseseră ministrii, prin luna lui Maiu trecut, în timpul alegerilor. Toți se află adunați la Prefectura de Poliție din capitală, unde primeau, cu o impaciencia convulsivă, rapôrtele prefectilor, sub-prefectilor și polițailor, și de unde dau acele faimôse ordine din care a eșit Camera ca prin minune. Atunci era un pericol pentru dênșit. Et se temeau ca țera, fiind lăsată să se pronunție în voe, să nu și facă să reintre în obscuritatea de care au atâta orôre.

Și cu toate acestea, cele din urmă legi nu fuseseră votate, România nu se afla în fundul abisului, nimeni nu vorbea de răscole, nici de revoluțiune.

Astă-đt, când diarele oficiôse și chiar oficiale nu se nutresc decât de terorele ce voesc să însufle fricoșilor, și când ministrii, în discursuril lor, spun că cei din opozițiune au să și lege și să și răs-törne, este de mirat cum mai toți și-au părăsit posturile și fac voiagiuri prin străinătate.

Acest singur fapt dovedesce îndestul netemeiul sgomotelor răspândite și réua credință cu care ele au fost împrăștiate. El mai dovedesce încă un lucru.

Guvernul se simte pierdut în ochii țerei. Atunci, pentru a și prelungi agonia, el face cum făceau vechii boeri cari, la cea mai mică nemulțumire ce li se

da, se duceau la curțile străine și veneau cu armate ca să obție satisfaciune.

Cel mai miop om din țera va vedea, sub pretestul de congedit, misiunile politice ce au de împlinit dd. Ministri absenți din capitală. Cer 60,000 lei noi, împărțiți pe la presa din întru și din afară, se vede tréba că nu și ajută dupe cum doresc. De aceea și-au propus să intrigeze prin ei însiși!

D. general Florescu s'a dus la Sânt-Petesburg ca se dispue cabinetul rus în favôrea celui român, catigorisând pe liberalii din Bucuresci.

D. Titu Maiorescu a luat drumul Berlinului pentru a se înțelege cu Bleichröder și a primi noi consiliuri de la d. de Bismarck.

D. Alesandru Lahovary a pornit-o spre Paris ca să se încerce a ne aliena simpatiele Franciei și a induce pe d. de Buffet în erôre asupra situațiunei noastre.

Cât despre Austria, ea nu mai are trebuință de insistențe pentru a și da sprîjinul acestui guvern care a servit-o așa de bine. Cu toate acestea, d. Costaforu, care și-a reluat postul la Viena, va fi gata să și dea ori-ce fel de esplicațiuni.

Guvernul lucrază la sugrumarea României!

Și, în timpul acesta, noi stăm cu mâ-nile în sîn!

Primim de la un domn N. Ștefănescu o lungă scrisôre ce ne rôgă să inserăm în colônele acestui diar. Spațiul nepermițându-ne să o publicăm pe de întregul ei, ne mulțumim a și resuma conținutul.

D. N. Ștefănescu se plârge că, fiind, în anul 1870, impiegat ca ajutor al biuroului vamal de la Verciorova și ca prețuitor la Predel, a fost destituit de d. Ministru de finance Mavrogheni, fiindcă descoperise și denunciase mai multe abuzuri. Dupe acesta, numindu-se în postul de ajutor la Gura Puțului, a descoperit o altă delapidare de 40 mii lei, comisă de vameșul local, pe care a adus-o la cunoștința ministerului; însă această nouă denunțare i-a cauzat o nouă destituire. D. N. Ștefănescu adaugă că autorul delapidării de 40 mii lei este încă în slujbă, de ôre-ce nimeni n'a voit să iea în considerațiune doveđile ce a presintat despre culpabilitatea lui, și termină prin aceste cuvinte:

„Dacă guvernul crede că am arêtat un neadevăr, să mă trimiță dinaintea justiției pentru a și lua pedepsă; dacă, din contra, aceste fapte sunt adevărate, este bine ca totă țera să se cunoască și să le judece!“

DIN AFARA

Afacerile continuă să reia în Herzegovina o atitudine din ce în ce mai amenințătoare pentru Turcia. Departe de a se micșora, insurecțiunea se fortifică, și numărul aderenților ei sporesce din di în di. O nouă întelnire a avut loc di-lele acestea între revoltați și Turci, și acestia au fost din nou bătuti. La 23 Iuliu stil nou, trupele insurecțiunei au fost atacate aprôpe de Nevesinje; o luptă crâncenă a avut loc, au fost mulți morți și răniți din ambele părți. Cine a avut victoria? Nu se scie pozitiv. Inșă, din momentul unde agința Havas, favorabile Turcilor, nu spune că acestia au fost învingători, este de cređut că ei sunt învinși. A doua di, la 24, Turcii s'au încercat încă o dată să atace forțele insurecțiunei. Lupta a ținut totă diua, și trupele otomane au fost érași bătute.

Până aci, la Constantinopol, guvernul imperial fusese lipsit de temeri; acum

însă el vede că gluma se îngroșă și s'a decis să recurgă la măsuri energice. Se asigură că, într'un consiliu al miniștrilor, a fost chestiune de a se pune în stare de asediu toate provinciile de la Nord, nu numai Herzegovina, dér încă și Bosnia, și Albania și Bulgaria. Marele vizir s'ar fi opus la această măsură, destinată a produce cel mai rău efect dacă ar fi fost adoptată și a face să se creadă pericolul mai mare decât este în realitate.

In Grecia lumea nu este indiferentă evenimentelor ce se petrec printre populațiunile creștine din Turcia. Dér se pare că guvernul nu încoragiază manifestațiunile ce se produc în favorul lor. O telegramă din Atena anunță că Dd. Pannos și Staicas, care aparțin partidului bulgar, au fost arestați printr'un mandat judecătoresc. Cu o zi mai înainte, o mare demonstrațiune avusese loc cu strigătele de: „Trăescă Herzegovina! Să ducem ajutor fraților noștri! Trăescă Tricupis! Trăescă regele!“ Ordinea nefind turburată, se esplică cu dificultate arestațiunile menționate.

Afacerile în Spania intră într'o nouă fază. In urma necontenitelor lupte ce s'au succedat între armatele guvernului spaniol și între carliști, aceștia pierduseră mult sub toate punctele de vedere. Ultimelē scrii ni'y presintău într'o pozițiune din cele mai critice. Porturile lor erau bombardate, orașele asediațe sa'u lu ate, comunicațiunile interceptate. Forțele carliste, respinse, fuseseră reduse la extremitatea de a se retrage în Catalonia, pentru a încerca să se reorganizeze și să mai reziste. In asemenea condițiuni, Don Carlos, spăimântat de resbelul de esterminațiune ce făceau generalii adversarului se'u, se decise a trimite acestuia o scrisore, reproducă de presa străină și ast-fel concepută:

Iubitul meu vere Alfonso!

Nu mă sfiesc de a te numi aset-fl, de și îndeplinesc o datoriă de conștiință de a te combate pe câmpul luptei, și fiind-că ești un Bourbon. Asemenea mă hotărăsc a-ți scrie, fiind-că nu pot vedea fără durere, că tu, ca principe spaniol și creștin, faci ceea ce nici ducele de Aosta nici Republica nu au cutezat a o face, adică la ceea ce te silesc acei bărbați cari au aruncat în prăpastia pe nenorocita și buna ta mamă.

Acei cari te iubesc sinceramente vor fi intristați, vădend cum se face din numele tău un stindard al destrugerii; și tu singur, când vei cerceta conștiințios, te vei speria la cugetarea că tu, descendinte al familiei lui Ludovic al XVI, ai putut să reamintesci rasa detestabile a căleilor se'i.

Ca rege și capul familiei noastre în Spania, trebuie să te înștiințezi că, printr'o asemenea purtare, mănjesci numele tău și desonorezi Spania.

Acei cari te îndemnă la săvârșirea unor asemenea crime, dându-ți speranța zadarnică de biruințe, te înșelă în modul cel mai demn de compătimit.

Nu prin acest mijloc se adjuge cu noi la un sfârșit.

Purtarea ta va crea pretutindenă Carliști, dupe cum o dată au resărit creștinii din pământul asupra căruia s'a versat sângele martirilor.

Acei miserabili consilierii cunosc foarte rău Spania.

Când s'au vădnt Spaniolii stăpâniți prin spaimă?

Principele străin, care m'a precedat vremelnicesc pe tronul destinat mie, n'a mers așa de parte cu nesciința sa despre caracterul nostru național.

Nu, nici într'un resbel civile, nici într'un alt resbel, nu există un exemplu de asemenea atrocități. Chiar tu n'ai putea privi acest spectacul fără indignațiune.

Mii de familie gonite din căminurile lor cu

puterea brutale; numele, cari ved cum copilașii lor străbat câmpiile cu mare greutate sângerându-le picioarele, învățand pôte pe acești copii a-ți blăstema numele; bătrâni, bolnavi și alți nenorociți inofensivi vin aci spre a căuta un asil și a se ruga pentru aceea bucată de pâine ce 'i a fost storsă de către acei ômeni.

Dacă pozițiunea regelui unui partid necesită ast-fel de sacrificie teribili, atunci te compătimesc sinceramente.

Ei, care am venit spre a fi regele tuturilor Spaniolilor, las pe devotații tei să trăescă liniscii pe teritoriul meu sub protecțiunea legilor comune.

Pentru ce mă împingi spre calea resbunării? Adu-ți aminte cel puțin că ești Spaniol, și dă-ți sēma deca poți cum s'a decretat, în numele tău, furtul, incendii și prēda patriei, acelei iubite patrie pre care o caracterisēază mai cu osebire rezistența sa invincibile în contra tiraniei.

Alfonso!

In mijlocul fumului ce se înalță din lupte, și în capul unui popor liber, care se bate împreună cu mine pentru gloria Spaniei, pentru libertățile se'le, pentru religiunea și pentru dreptul meu, păstrez deplină încredere în triumful meu, fiind-că este imposibile ca Spania să se prăpădescă sub guverne de aventurieri, și fiind-că vitejia atâtor mulți Spaniolii cari luptă pentru mine imi asigură triumful.

Dēră, ori-ce se va întempla, eu voi avea tot-d'a-una satisfacțiunea d'am fi implinit datoriă; însă ce se va întempla când tu, dupe ce vei fi auzit consiliurile mele, nu vei deschide ochii luminei, și nu vei asculta vocea conștiinței și amōrei de patrie?

Gândesce-te la Dumneșeu care va fi judecătorul nostru al tutulora.

Gândesce la numele tău, care va fi înscris în istoria.

Gândesce la patriă, care este muma noastră comună.

Al tău bine-voitor vēr

Tolosa 15 Iuliu, 1875

Carlos

Se vede trēba că vocea lui nu a fost ascultată. Cele din urmă scrii din Spania ne spun că deputațiunile provinciale decretēază espulsiunea generale a liberalilor, secuestrarea și vinderea lucrurilor lor în profitul familiilor carliste gonite de liberali. Nouē sute de persoane au fost date afară din Tolosa, din Vergara, din Onate și din Azpeitla. Emoțiunea este din cele mai mari în populațiunea bască.

Dupe cum se vede, Don Carlos și-a ținut vorba și usēză de represalii. Cu toate acestea, carliștii vor avea să sufere mai mult de această măsură adoptată de capul lor.

Diarele franceze, în urma legii votate de Adunarea Națională asupra înființării Senatului, se ocupă de cestiunea stărei de asediū în care se mai găsesc câte-va departamente și care este de natură a împedica ôre-cum pe electori de a se aduna și delibera. Ele insistă ca guvernul să renunțe la o măsură care a devenit inutile și care nu se mai pôte continua decât în detrimentul libertăței, de care Francia este așa de gelosă.

PROGRAMA

PARTITULUI NAȚIONALE-LIBERALE

Aderări

Din Ploesci:

C. T. Grigorescu, fost deputat și fost primar. — Radu Stanian, avocat și mare proprietar. — Nicolae Teologu, maior în pensiune. — Radu C. Paterlegeanu, avocat și fost magistrat. — Nicolae C. Popescu, avocat și fost președinte de tribunal. — G. Gingulescu, avocat și fost președinte de tribunal. — G. Ionescu, comerciant en gros. — N. P. Rășcanu, doctor în drept, avocat și fost președinte de tribunal. — M. C. Sîșman, avocat și fost președinte de tribunal. — Stan Popescu, comerciant. — Christodor G. Zaim, comerciant. — I. N. Apostolescu, avocat. — I. C. Becar, avocat și fost magistrat. — At. Stelienău, avocat și proprietar. — Titu Bălăcenu, comerciant. — N. D. Bărescu, proprietar și comerciant. — Luca Chiriachidi, arendaș și proprietar. — I. C. Paterlăgeanu, avocat și proprietar. — C. I. Sorescu, proprietar. — A. P. Savopolu, avocat și proprietar. — C. Ionescu, comerciant și proprietar.

— I. Panaite, proprietar. — G. Z. Pribegeanu, avocat, fost președinte de tribunal și proprietar. — Hagi Matache Slăvescu, mare proprietar și fost membru la consiliul comunale. — C. Costantinescu, comerciant. — Fotescu, proprietar. — Petre N. Apostolescu, avocat, proprietar și fost consilier municipale. — A. Grigorescu, proprietar și comerciant. — Mitică D. Nicolașu, comerciant. — B. Ionescu, comerciant. — E. G. Peride, comerciant. — Ion D. Christescu, comerciant. — Paraschiva Dumitrescu, comerciant. — P. G. Mihălescu, comerciant. — G. G. Bureția, comerciant. — Vasile G. Bureția, comerciant. — Stefan Scărlătescu, brașoven și comerciant. — Parepenu, exploator de puturi de pēcură. — T. Banciu, comerciant. — G. Stoinescu, comerciant. — Christache Stoinescu, comerciant. — C. G. Tașea, comerciant. — Mitu Nicolașu, comerciant. — D. Constantinescu, comerciant. — Costache Stănescu, comerciant. — Ion Dinescu, comerciant. — Ilie Gheorghescu, comerciant. — Petrice Stănescu, comerciant. — Dimitrie V. Grozovici, comerciant. — L. Pavel, comerciant. — Constantin N. Steriu, comerciant. — G. Zugravu, comerciant. — P. Tănăsescu, proprietar. — C. Ion Cărbune, proprietar. — N. A. Tudoriu, avocat. — I. N. Radovici, comerciant. — C. G. Urlițenu, proprietar. — V. Dumitrescu, comerciant. — A. Ionescu, proprietar. — N. Papadat, mare proprietar, și avocat fost magistrat. — C. Dănescu, proprietar. — C. Zaplan, proprietar. — N. G. Mihăilenu, proprietar. — G. Andreescu, mălțier. — Ghiță Christescu, cărcămar. — Constantin St. Nicolescu, proprietar. — T. Diamandescu, comerciant. — C. Orășeanu, agricultor, fost primar. — Haralambie Stănescu, proprietar și comerciant. — Costache Enciușcu, comerciant și proprietar algētăr, în colegiul III. — D. Măruntănu. — I. Teodor, comerciant. — C. Dăcescu, avocat. — G. Minculescu, comerciant. — I. Caragovschi, comerciant. — Iorgu Maltanu, comerciant. — D. Stăfănescu, comerciant. — Lorentie agent de comerț. — George Hinna, avocat și proprietar. — G. N. Buciuțescu, avocat și proprietar. — Matache Nicolașu, mare proprietar, comerciant, fost deputat și fost primar. — Preotul Stefan Dimcescu, duhovnic și proprietar. — D. Hernia, comerciant și proprietar. — D. Sfetescu, comerciant și proprietar. — G. Sfetescu, comerciant și proprietar. — P. Negulescu, comerciant și proprietar. — G. Nicolescu, comerciant. — G. Bărbulescu, proprietar. — Ilie Trăsnea, comerciant și proprietar. — M. Dumitrescu, comerciant și proprietar. — N. Petrescu, comerciant și proprietar. — Dimitrie Stanciu, comerciant și proprietar. — Ghiță I. Teodorescu, comerciant. — G. N. Drosescu, comerciant. — Pană Dumitrie Iguimeridi, comerciant și proprietar. — Vasile Ioniță, mare proprietar și comerciant. — C. Ionescu, profesore. — Stan Nicolașu, comerciant. — D. A. Drăghicenu, comerciant. — Ghiță Petcu, proprietar. — Simeon Ioniță, proprietar. — Ion Michail, proprietar. — Ionașcu Ghiță, proprietar. — Jón Constantin, proprietar. — Ilie George, proprietar. — Marin Dumitru, comerciant. — Ion Stăfănescu, comerciant și proprietar. — Ghiță Nicolae, comerciant. — Tudorache Petre, comerciant. — Gheorghe Alesandrescu, comerciant. — Dimitrie Năstăsescu, comerciant, Gheorghe Bădulescu, proprietar și comerciant. — George Marinescu, proprietar. — Simion Nedelcovici, comerciant. — Maiache Steriu, proprietar și comerciant. — Alecu Pascu, proprietar și comerciant. — Pană Christea, proprietar. — Grigore Iacovescu, industrial. — Preotul Preda Christescu. — Preotul V. Duhovnicul. — Preotul Stefan Călinescu. — Pavel Dumitrescu, proprietar. — Al. Georgiu, comerciant. — N. Tempian, comerciant. — Ivanciu Nedelcovici. — proprietar și comerciant. — G. Teodor, proprietar. — Oprea Popescu. — comerciant. — Jón Georgescu, comerciant. — Coman Nedîșor, proprietar. — D. T. Christescu, comerciant și proprietar. — G. Negulescu, proprietar și comerciant. — Ivanciu Ghendu, comerciant și proprietar. — Vasile (nedescifrabil), comerciant și proprietar. — Costache Marinescu, proprietar. — Gheorghe Anastasiu, comerciant și proprietar. — G. Morcovescu, proprietar, plaiul Teléjenu, județul Pahova. — A. Morcovescu, proprietar plaiul Teléjenu, județul Prahova. — Vasile Zugrăvescu, proprietar, plaiul Teléjenu, judec. Prahova. — N. P. Mocelar, proprietar, plaiul Teléjenu judec. Prahova. — Niță Michăiescu, proprietar comuna isvôrele. — Popa Nicolae, proprietar. — N. Morcov, proprietar. — Nicolae Panait, proprietar. — Vasilache (nedescifrabil), proprietar și comerciant. — Gheorghe Popescu, proprietar. — George Popa Radu, proprietar. — T. Morcovescu, proprietar. — Costache Popa, proprietar. — Dragomir Morcov, proprietar. — R. Coconolu, proprietar. — Jón I. Zugravu, comerciant. — Gheorghe V. Zugravu, proprietar. — Jón Trache, comerciant. — D. Pleșoianu, agricultor și fost primar. — Jóniță Michălescu, comerciant și proprietar. — Matache Paraschivescu, industriaș. — G. M. Popescu, comerciant și proprietar. — Ghiță Stăfănescu, comerciant. — G. Trandafirescu, comerciant. — Alesandru Dimitriu, comerciant. — Ivanciu Petrevici, comerciant. — Constantin Jordănescu, comerciant. — St. Bădulescu, comerciant. — Christache Radul, comerciant. — Ghiță Gheorghiu, comerciant. — Tache Popescu, comerciant. — Ghiță Gaman, comerciant. — Jón Stoicescu, proprietar. — Gheorghe Opreșcu, comerciant. — Jóniță Opreșcu, comerciant. — Iosif Bucur, comerciant. — Nae Stănescu, comerciant. — P. Atanasu, comerciant. — Gg. Ion, proprietar. — C. I. Brătou, proprietar. — N. Gheorghiu, comerciant. — Răducanu Georgiu, proprietar. — V. Panaitescu, proprietar.

Ioniță Alesandru, comerciant. — Toma I. Nicolașu, comerciant. — Ion Voiculescu, comerciant. — Costache Theodorescu, comerciant. — M. Brezenu, proprietar. — Costache Diaconescu, proprietar. — Petcu Sulica, proprietar. — Costache Z. Gălescu, comerciant. — Tanase Constantinescu, proprietar. — Nicolae D. Dinu, proprietar. — Teohare George, proprietar. — Nicolae T. Grigorescu, proprietar. — Radu Dobre, proprietar. — Ghiță Stan, proprietar. — Grigore Ghiță, proprietar. — Nicolae Radu, proprietar. — Constantin Stan, cojocar. — Manolache Nēgu, comerciant. — Ioniță Coman, comerciant. — Marin Mihălescu, proprietar. — Anghel Petcu, comerciant. — Dumitru Constantin, comerciant. — Ion Ion, comerciant și proprietar. — George Niță, comerciant și proprietar. — George Vasile, comerciant și proprietar.

Rin Călărași:

Const. Gr. Poenaru-Bordea, avocat, fost primar la Călărași, fost vice-președinte al consiliului județen, fost membru în comitetul permanent și actual membru în consiliul județen. — A. I. Băltărețu, comerciant și proprietar în Călărași. — Tudor Constantinescu, proprietar, comerciant, alegător în colegiul II. — Dimitre Stăfănescu, avocat, alegător în colegiul III. — G. Vasilescu, fost funcționar, alegător în colegiul III. — M. Grigorescu, alegător în colegiul III. — H. Ionescu, comerciant, proprietar, alegător în colegiul III. — Ion Dumitrescu, comerciant, proprietar, fost ajutor de primar și alegător în colegiul III. — Nicoră Constantin, comerciant, proprietar, alegător în colegiul III. — Vasile Mincu, comerciant, alegător în colegiul III. — Stanciu Borcea, arendaș, alegător în colegiul III. — Ilie Strătescu, proprietar, alegător. — S. Gr. Ulescu, fost președinte de Tribunal și proprietar în Ialomița. — C. Gr. Ulescu fost membru în Com. Permanent și proprietar în Ialomița. — Atanasie Ivanovici, comerciant, proprietar. — G. Petrescu, comerciant, proprietar, alegător în colegiul III. — O semnătură nedescifrabilă. — Ghiță Constantinescu, comerciant, proprietar, alegător în colegiul III, fost consilier în Călărași. — D. Iliescu, proprietar și alegător în colegiul II. — Zafir Atanasu, comerciant, alegător. — N. Georgiu, proprietar, comerciant, alegător în colegiul III. — N. Enescu, proprietar, comerciant, alegător în colegiul III. — Costache Marin, proprietar, comerciant, alegător. — Trică Iliescu, proprietar, alegător în colegiul II. — G. I. Periețenu, fost profesor, avocat și proprietar. — M. Gheorghiu, avocat, alegător în colegiul III, proprietar. — Marinciu Dragomirescu, proprietar și comerciant. — Hagi George Hagi Ienache, proprietar, alegător în colegiul II. — P. Șerbănescu, proprietar, alegător în colegiul II. — Ioniță Georgescu, proprietar, alegător în colegiul III. — N. Popescu, fost funcționar, avocat, proprietar și alegător în colegiul III. — Nae D. Panov, proprietar și alegător în colegiul II. — I. Gutulescu, proprietar, comerciant, alegător. — Moscu Michail, proprietar, comerciant, alegător în colegiul II. — Nicolae Pănescu, comerciant, proprietar, alegător. — Ion Stoica Mitulescu, comerciant, alegător în colegiul III. — N. Marinescu, fost primar în Călărași, proprietar, alegător. — N. Mănescu, avocat, fost magistrat, proprietar, alegător în col. II. — Ghiță Gheorghescu, fost magistrat, avocat, mare proprietar, alegător, în colegiul I. — Grigore Iecescu, fost locoteninte în armată, proprietar, alegător în colegiul II. — T. Rădulescu, proprietar, comerciant, alegător în colegiul III. — Radu Niculae, proprietar, aleg. în col. III.

Din București

George Rola, alegător în colegiul II. — Dumitru Adam, alegător în colegiul III. — Petre Ionescu, alegător în colegiul III. — Grigore Constantinescu, alegător în colegiul III. — Costache Stănescu, alegător în colegiul III. — C. Miulescu, alegător în colegiul III. — Alescu Petrescu, alegător în colegiul III. — I. Stoinescu, alegător în colegiul III. — I. Antonescu, alegător în colegiul III. — D. Nicolae, alegător în colegiul III. — I. Ionescu, alegător în colegiul III. — I. Popescu, alegător în colegiul III. — Cosma Stoianescu, alegător în colegiul III. — Dumitru Mănescu, alegător în colegiul III. — Ghiță Dumitrescu, alegător în colegiul III. — G. Urmuzache, alegător în colegiul III. — Nae H. Ionescu, alegător în colegiul III. — Preotul Christache, alegător în colegiul III. — Nae Bănică, alegător în colegiul III. — Stefan Florea, alegător în colegiul III. — Matei Ion, alegător în colegiul III. — Nae Apostolenu, alegător în colegiul III. — Dincă Urmuzache, comerciant și proprietar, alegător în colegiul III. — Toma Dumitru, comerciant și proprietar. — Simeon Michălescu, comerciant și alegător în colegiul III. — B. Ion, meseriaș și proprietar, alegător în colegiul III. — Chiriță Ion, meseriaș și proprietar, alegător în colegiul III. — G. Luca, proprietar și alegător în colegiul III. — M. Negrescu, avocat, și alegător în colegiul III. — Fotache Bădulescu, alegător în colegiul II. și cinci nume nedescifrabile.

Din Craiova:

Anghel Ienache. — (nedescifrabil). — Anghel Vasilescu, cismar. — Marin Nicovici, speculant. — Stefan Ion cojocar. — Barbu D. Tabacu, tabac. — Petru George, cojocar. — Ivancea Teodor, cismar. — Cănciu Dencu, cismar. — Mich. Teodorescu, prof. privat. — Tache Ienache, co-

merciant. — Nicolae P. Boiangiu, comerciant. — Dițescu Ion, comerciant. — Ion Ionescu, măcelar. — George Hagi Maneg, comerciant. — Michăiță Sticlaru, comerciant. — Barbu Pasovici, comerciant. — Constantin Ștefănescu, comerciant. — Nicolae Constantin, comerciant. — Fotache Radu Rogojină, plugar. — Constantin, lăcătuș. — Ienache Nica, comerciant. — Vasile Ion, plugar. — Zamfir Vasile, plugar. — State Stana, comerciant. — Dumitru Dinu, comerciant. — A. D. Soimănescu, băcan. — Toma Stoian Ștefan, morar. — Ștefan Ioniță, cismar. — Costache Dinu, cismar. — Dumitru Pădescu, croitor. — Marin Petre, cojocar. — Preda Ion, cojocar. — Păun Michaiu cojocar. — Mitrică Petru, cojocar. — Grigore Constantin, cojocar. — Constantin Oprea, cojocar. — Marin Căldăraru, cojocar. — Stan George, cojocar. — Ion Dumitru, cismar. — Ivan Camen, Dincă. — Petru, Nică Gheorghiu, cismar. — Dinu Ilie, cojocar. — Stancu Ion, Tudor Băceș. — Dragu Camen. — Ion Camen, cojocar. — Ioniță Camen. — Iancu Florea, comerciant. — Florescu Dumitru, cojocar. — Dincă Popescu, cojocar. — Mizil Stancu, cojocar. — Dinu Radu, cojocar. — Nicolae Udrăvăulenu, cojocar. — Niță Barbu Avram, cojocar. — Ioniță Dumitru, cismar. — Niță Stan, cismar. — Ion Ionescu, croitor. — Stan Ionescu cojocar. — Radu Ionescu croitor. — Michalache Costache, rachiăr. — Florea Barbu, cojocar. — Marin Janos, cojocar. — Alecu M. Racovici, rachiăr. — Constantin Stoian, morar. — Nicolae George, comerciant. — Dumitru Niță, comerciant. — Mitrache Ion pescar. — Năstase Păun, comerciant. — Marin Vasiliu, pescar. — George Peșă, comerciant. — Petru Baldoavin, pescar. — Marin Nikitianu, comerciant. — Alesandru Cojanu, cărciumar. — Niță Michăilescu Pescar. — Elefterie P. Vulea, pescar. — Ion Dumitru, pescar. — Anghel Pană, pescar. — Enache Popescu, tabac. — Ilie Ion, tabac. — Costache Stan, ferar. — Stan George, cojocar. — Costea Michaiu, cărciumar. — Filip Marinescu, comerciant. — Marin George, cojocar. — Sabu Ferenz, ferar. — Ion Dimitrescu, șepcar. — Michaiu Ștefan. — Constantin I. Perpegel, măcelar. — Ilie Zamfir, morar. — Costache A. Nicolae, măcelar. — Matei Borcescu, cojocar. — I. Marin, olar. — Mitrică Nedănu, pescar. — Stan Cârstea, pescar. — Stan Vlădescu, măcelar. — Stan Ion măcelar. — Niculea Tene, pescar. — Ivan Dumitru, tabac. — Ion Mateiu, și Ioniță Pescarul, pescari. — Const. Vasile Vlădescu, cojocar. — Radu Dinu, comerciant. — Marin George, cojocar. — Dumitru Părvulescu, cărciumar. — Smarandache Săvescu, cântător bisericesc. — Păun Dinu, cojocar. — Nicolae Matei George, pescar. — Anghel Apostol, proprietar. — Vasile Iordăni, proprietar și pescar. — M. B. Popescu, funcționar. — Munguelenu, funcționar. — Ion Davidescu, funcționar. — Dumitru Ștefan, rachiăr. — I. N. George, comerciant. — Ioniță Tenea, măcelar. — George M. Gavrilă, precupeț. — Ibrim George, măcelar. — Ion și D. Povor, măcelar. — Michalache Mateiu, precupeț. — I. Prujbănu, băcan. — Nică George

Dudescu, comerciant. — Costache Coșovănu, comerciant. — Costache Ion măcelar. — Danu Simon, măcelar. — Marin Sandu, comerciant. — G. Constantin, precupeț. — Ghiță D. Gorescu, precupeț. — Marcu Cârstovici, măcelar. — George Raicu, morar. — Lazăr Georgiu, cismar. — Costache Dincă, bărbier. — Rădu Rădulescu, rachiăr. — Stacu Gavrilescu, cofetar. — C. Ionescu, funcționar. — Ilie Ștăncescu, comerciant. — Ilie N. Marinescu, comerciant. — Iorgu N. Căpășă, cărciumar. — St. F. Popescu, comerciant. — Petrice Macoveiu. — Ion Dumitru, cismar. — Voicu Mihaiu, comerciant. — Ion Constantin, comerciant. — Grigore Ionescu, pescar. — George Vasilescu, comerciant. — Anghel Badea, comerciant și proprietar. — Ilie Barbu, comerciant. — Dumitru Barbu, comerciant. — Constantin Teacu, comerciant. — Fanache Ionescu, comerciant. — Ion D. Constănescu, comerciant. — Cristu N. Toma comerciant. — Părvu Cârstovici, boiangiu. — Nedescifrabile boiangiu. — Dobre Ion, cismar. — Niță Stăicu Vlădescu, tabac. — Ivan Ivanovici, cismar. — Ivancea Tolea, cismar. — Nică Năgoe, cismar. — Constantin D. Bărbulescu, cismar. — George Ion, cojocar. — Niță Ion, cojocar. — Mitrache Ion, cojocar. — Ion Dinu, cismar. — Constantin Jugăvaru, abagiū. — Stan Ion, comerciant. — Ghiță Stan, cismar. — Constantin Bărbulescu, cismar. — Ion Dumitru cismar. — Toma Dobre, pescar. — Stancu Radocici, măcelar. — George Avram, măcelar. — Ioniță Doprin, măcelar. — Vasile George croitor. — Tămpănu Constantin, cojocar. — George Apostol, cismar. — C. Vladu, comerciant. — Panait Antonescu. — Mitrache Costache Jipoiu, comerciant. — I. I. Georgescu, comerciant. — Dumitru Oprea, comerciant. — Iancu Ghiță, comerciant. — Ilie Davalianu, comerciant. — Lache Gheorghe, băcan. — Dobre Predescu, epistat. — Marin Jianu, cojocar, proprietar. — Oprea D. Cărnănu, pescar și proprietar. — Florea D. Lăzărescu, proprietar. — Mihalache George, cismar. — C. Nicolescu, proprietar. — George Alesandru, proprietar și croitor. — A. Grigorescu, comerciant. — Ioniță Radu Rocită, comerciant. — Diamandi Muta, croitor. — Mitran Drăghicescu, proprietar. — Preotul Ion Glodenu. — Fane Costea, proprietar. — Marin Florea, morar. — Dumitru Gheorghe, morar și proprietar. — V. Crângă, funcționar. — Costică Luca, meșteșugar. — Alesandru Dinu, meșteșugar. — Părvu Zamfir, lucrător de pământ. — Stăicu Ignat, meșteșugar. — Nicolae Chipar, meșteșugar. — I. Ianovici, proprietar. — Ioniță Marinescu, comerciant și proprietar. — Luță Iliescu, meșteșugar. — M. Dimitreeu, cărciumar. — Marin Bratu, plugar. — Tudor Constantin. — Christea Anghel, proprietar. — Ioniță Ion, comerciant. — Ștefan Rădulescu, preot. — Nicolae Ghiță Abagiū, plugar. — Malcia M. Olăru, comerciant. — Michaiu Constantinescu, comerciant. — Smarandache Nică, comerciant. — G. Mitrache Mateiu, plugar. — Iancu Nania, proprietar. — Constantin Popescu, proprietar. — Nicolae P. (nedescifrabile), proprietar. — Ștefan D. Georgiu, co-

merciant. — S. Iliescu, plugar. — Dincu George, plugar. — Stan Popescu, croitor. — Barbu Radu, cojocar. — Petru Dumitru, tabac. — Costache Popescu, comerciant. — și alte cinci-spre-zece nume nedescifrabile.

DIVERSE

Din toate pozițiile false, cea mai falsă este de a se găsi străin în propria sea țară.

Ingratul, a dis poetul Young, n'are decât un viciu: cele-l-alte pot să i fie numărate ca virtuți.

O coteră este o reuniune de egoisti, cari se înșotesc pentru a se exploata unul pe altul, pentru a ducă la bun sfârșit proiecte secrete sau măturisite, pentru a adăposti miștrigii, pentru a secuestra obiectul unei afecțiuni gelose. Cea ce este mai ales necompatibil cu o coteră, este o superioritate.

Ministerul nostru probază acest adever.

Cometele, ca femeile, împlinesc, precum cred, în creațiune vr'un gând înțelept al Creatorului. Cometele sunt nețelese, frumoase, escentrice.

Femeia are aceleași calități. Cometele strălucesc noaptea de o splendoră particulară: nu este oare tot așa de adevărat pentru femeia? Cei mai învățați, când au vrut să cerceteze natura cometelor, s'au oprit neputincioși. Se schimbă lucrul pentru natura femeii: cei mai învățați n'au isbit nică-de-cum. Cometele escită admirațiunea și filosofului și mijicului. Dar femeia! Cometele și femeia au deci între ele o mare analogie; dar natura lor neputând fi cunoscută, tot ce mi rămâne de făcut este să privesc la

cometele cu admirațiune, și să iubesc femeia pînă la adorațiune.

Un om din acele triburi ale Americii cărora dăm numirile de Indiani și de Pier-Roși, provocat la duel de un American său, cum dăc el, de o Față palidă, făcu următorul răspuns:

Refus acest duel pentru două rațiuni. Cea d'ântăiu este că n'as vrea să te rănesc, și a doua că n'as vrea să fiu rănit. Nu ved la ce mi-ar sluji să ți trimit un glonț în piept. Ce as face din d-ta la bucatărie? Nu mănânc omeni: un bou mi-ar veni mai bine la socotela. Carnea d-tale mi-ar cădea greu la stomac. Despre pielea d-tale, as preferi pielea unui castor, pe care pot să o vînd la New-York. Pentru mine, nu-mi place să fiu în fața unui lucru care mi-ar putea face rău, și cred că nici d-tale nu ți place. Dacă însă ai poftă de a încerca pistolele d-tale, trage pe un arbore, seu pe o ușă. Dacă glonțul d-tale va atinge ținta, să mi-o spu, și voi recunosc că, dacă as fi fost eu în locul lemnului, d-ta m'ai fi ucis.

Este o artă de a scrie, care cere omului acelaș fond de consciință de care are nevoie în arta de a învenina; sunt loviri de condei care sémănă a fi loviri de cuțit și au efecte mai triste încă.

Biserica (catolică) vine de la D-zeu, esită prin D-zeu, va fi D-zeu, căci D-zeu a constituit-o pentru a umple geniul omenesc de D-zeire, ca el să devie o înmulțire a D-zeirii.

Nu se pôte rîde mai bine de pretențiunile catolicilor decât prin această frază ce am găsit într'un vechiu diar.

MARELE OTEL „PATRIA”

Situat în partea cea mai frecventată a Bucureștilor, în strada Patria, lângă Piața Centrale, fiind din nou restaurat și mobilat cu mobile de tot noui forte elegante în condițiunea celor d'ântăiu oteluri din Europa, se deschide la 15/27 Iuliu corent.

Cinci-deci de camere sunt puse la dispozițiunea d-lor voiajori cu precieri forte moderate. O restaurație de vera este deschisă pe o vastă terasă, de unde se desfășură vizitatorilor falnica privire a întregului Bucuresci. Măncări și beături alese se vor servi cu prețuri fise forte reduse.

Un cafeu splendid decorat în strada Patria se află la dispoziția d-lor vizitatori.

Acest otel are un avantaju asupra celor-alte otele din centru: un grajd de patru-deci cai și doș șio-prone se ofer d-lor voiajori care vin cu trăsurile și caii d-lor.

Sub-semnatul, vechiu antreprenor de otel cu o îndelungată practică: este convins că va mulțumi pe toți d-nii voiajori și vizitatori, spre a merita confiența de care s'a bucurat în trecut.

I. MARINESCU.

D. G. Petrescu, avocat și vechiu profesor de dreptul public și administrativ, face cunoscut clienților săi și onor. public că, fiind reținut și în timpul vacanțelor în Bucuresci, se înscrie-nă a pleda înaintea tuturor instanțelor, tribunale, curți de apel și înalta Curte de Casatiune procesele ce i-se vor încredința, precum de asemenea de a reprezenta pe părți înaintea autorităților administrative și militare, va îndeplini din năntea creditului funciar procedura pentru a obține împrumuturi. Consultațiunile se dau la domiciliul său dintre calea Vergului No. 2 și Lucaci no. 2 bis, suburbia Sf. Vineri, în toate zilele, de la 7—11 dimineața și de la 5 pînă la 8^{1/2} după amiazi. (5—1)

DE VÂNDARE PĂDUREA BĂTRÂNA din valea Chiaiei, districtul Dâmbovița, Comuna Cucuteni, în care se găsește jumătaie Cherestea, cu o întindere aproximativă cu 250 pogone. Să se adreseze, pînă la 15 August la d-lu N. T. Oprănu la baiele de la Puciōsa.

2 Lei 50 b.

2 Lei 50 b.

Se află la toate librăriile. HARTA TOTOR CAILOR FERATE ROMANE cu legăturile statelor vecine, pe lângă hartă, toate tacsele și tarifele în limba franceză și română.

DE VÂNZARE, Casele cu tot locul lor din Strada Silfidelor No. 10, în linia Bulevardului și lângă intrarea grădinei Cismigiu, din gorgan. Doritori se vor adresa la d-nu Eugeniū Ștănescu, lângă Biserica Negustori. 12—5

La administrația Alegătorului liber se află de vîndere pe preț de 1 leu nou DISCURSUL D-LUI M. COGALNICĒNU în sesiunea trecută a Camerii cu ocazia răspunsului la mesagiū.

DE VÂNDARE

Un loc ce se află pe strada fântanei, doritori se vor adresa chiar la proprietarul său pe aceeași stradă No. 54.

DOCTORUL „BALLY”

De la facultatea din Paris se ocupă special cu toate maladiile sistemului nervos: așa Alienatiune, Mentale, Hypochondrie, Melancolie, Epilepsie, Hysterie, Convulsioni, Nevralgii și Paralysis de tot felul etc. etc.

Consultațiuni în toate zilele dimineața de la 11—1 și după amiazi de la 4—6 Calea Șerban-Vodă, (Podul Beilicului) No. 48 12—5

Un tânăr român transilvănean, bazat pe cunoscințele câștigate atât teoretice cât și practice în speția contabilității; se oferă ca contabil la vre o moșie, amatorii sunt rugați a se adresa la redacția acestui diar.

Ion Dendrino, avocat domiciliat străda Salcicilor No. 21.